

han haft ett mer och mindre klart
medvetande. Han har äfven begärt
samma sak, som förut så annorlunda
mot andra. Psykologer, att nemli-
gen de flesta själsförmågheter
blifvit betraktade som själfständi-
ga, samt af hvarandraoberoende.
Man har också filosofiska tiftat
en republikansk själsförmåga
heter, omväder.

645. Salunda har viljan fått en
obetingad frihet. Men förnuftet
är äfven oberoende af viljan.
Om viljan följes förnuftet, led-
ning. Ja så kan fri: men följes den
de själige begärens intyge. Ja
är hon luke fri: detta är återigen
en införändring i viljan, frihet.
Ty om viljan är fri, då hon följes
förnuftets föreskrifter: ja så kan
äke mindre. Då hon följes de
sinniga begärens.

646. Men om viljan obetin-
gade frihet måste vara ett nöd-
vändigt villkor för dygden
utöfning, hvilken afsees
Hemrätt, ja vidt jag kan

förfä, antages sjäns möjlig. Om man
äter på ett annat ställe. Nykterhet
dygden, i det man låter en allmän
försigtighet vidläda. Allt äfven den
dygdisaste: ja blis det likväl en
sinnig fråga, om viljan eller nå-
gon af de objectiva själsförmö-
gheterna, äger den själfständi-
het, och det oberoende, som förfä-
tycker vilja tillägna den.

647. Vi hafva på Psykologiska
grunder sökt göra den grund-
sattsen gällande, att likförm
hvarje af de yttre sinnena, hafva
sin grund uti sina respectiva or-
ganer: ja hafva äfven de inre
sinnena sin grund uti sina or-
ganer, samt uti dessa organens
ordentliga funktioner.

648. Deraf följes, att om förfä
det är en annan förmåghet
än förnuftet: ja måste förfä-
ståndets organ vara skildt
från förnuftets organ, ja